

lovændringer er. Det, der står igen fra mange af organisationerne, er, at de ikke mener, der er behov for at give mulighed for mere magtanvendelse, men meget gerne et fagligt forum.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Tove Videbæk som ordfører.

Tove Videbæk (KRF):

Gentagne gange har vi i medierne hørt om ældre, der har forvildet sig ud i mørket en kold aften og ikke kan finde tilbage og lægger sig et tilfældigt sted og mister livet til stor sorg og frustration for både familien og plejehjemspersonalet.

Yderligere har vi hørt om og set eksempler på, at ældre demente bor i boliger, hvor plejepersonale eller hjemmehjælperne ikke kunne få lov til at komme ind og hjælpe til med at få styr på roderiet eller få gjort rent eller hjælpe den demente med den personlige hygiejne. I disse situationer har man i henhold til gældende lov stået lidt magtesløs.

I begge disse situationer har vi i forbindelse med den lovgivning, vi har nu, et problem, et dilemma, for hvad vægter mest for en? Er det omsorgen, eller er det retssikkerheden? Disse to helt grundlæggende og meget vigtige elementer vil ofte være på vægten i de enkelte situationer. Hvad vejer mest for en? Og man balancerer også ofte på en knivsæg.

Det er klart, at hvis man bygningsmæssigt indretter sig på demente med skærmede enheder, med rigeligt med personale osv., så kan man måske til en vis grad undgå at skulle benytte sig af særlige dørråbnere eller lignende ved yderdørene.

For nylig besøgte jeg et ældre plejehjem eller center for demente, og her havde man aldrig oplevet, at nogen gik derfra, men her havde man da også indført en slags særlig dørråbner af ren og skær nødvendighed og af omsorg for de ældre.

For ikke så længe siden havde jeg yderligere et møde med en række plejehjemsledere, som diskuterede netop magtanvendelse. Nogle mente ikke, vi skulle have yderligere dørlåse, de løste problemet på andre meget kreative måder, men andre af plejehjemslederne mente, at de havde brug for nogle specielle anordninger på dørene, som de demente ikke ville kunne finde ud af.

Der er plejehjem og bosteder, hvor der er både demente og ikkedemente, og her er der måske endnu mere brug for nogle dørråbnere, for de, som ikke er demente, skal naturligvis frit kunne gå ud, medens de demente helst ikke skal nogen som helst steder uden ledsagelse.

De særlige dørråbnere, som er omtalt, forstår jeg som dørråbnere med togreb eller to knapper eller to tal, der skal trykkes på eller lignende, for det kan de demente ikke klare, men det kan de ikkedemente sagtens klare, og det er jo præcis det, som jeg hørte hr. Kim Sejr efterlyste i sit sidste svar.

Der er i hørings svarene nogle indsigelser, som går igen i flere af dem; det er f.eks. et ønske om en præcisering af, hvem der har myndighed til at afgøre, i hvilke situationer tvang eller moderat magtanvendelse kan være på sin plads. Det er også en præcisering af, hvem der er omfattet af lovens bestemmelser, og det er en præcisering af, hvilke midler der helt præcis må tages i brug f.eks. i forbindelse med anvendelse af låse-, alarm- og pejlesystemer osv. Så skulle vi måske også have en revisionsbestemmelse med.

Af simpel omsorg for de demente, for deres værdighed og af hensyn også til deres familier og pårørende og plejepersonalet, som vi ikke skal glemme, kan vi fra Kristeligt Folkeparti støtte dette lovforslag, som giver mulighed for bl.a. montering af særlige dørråbnere eller kortvarig magtanvendelse, hvor alt andet er forsøgt.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for en meget god, nuanceret debat, hvor mange af de meget væsentlige spørgsmål, der er behov for bliver diskuteret, også er blevet vendt og diskuteret her i debatten. Det er meget, meget nyttigt, fordi det jo er et ret væsentligt lovforslag, vi her står med.

Det er jo ganske rigtigt, at man kan sige, at reglerne på området måske ikke er så gamle, de har måske ikke været prøvet så meget af, som man kunne ønske sig, men jeg synes, der allerede på det her tidspunkt har vist sig en række uhensigtsmæssigheder, som jeg nu synes vi med ganske små ændringer prøver at rette op på. Det er jo det forhold, som der også blev nævnt her af den sidste ordfører, fru Tove Videbæk, at der sidder en ældre, dement person i en lejlighed og sander til, simpelt hen fordi vedkommende modsætter sig al hjælp. Der ligger reklamer, madrester, og det er ikke et værdigt liv. Der er det jo så ikke muligt at flytte vedkommende på